

Benim Bayramım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Nisan 2023

Rengim...

Mubah bir iklim bellemişken seni
Seğiren gözlerimden fıskıran her kıvılcım
Yedi ceddi ömrün ve sevgimdir benim felaketim:
Aşka sadık hüzne tanık mabedim
Yürek iklimimde seken her duygu
Kimi baĝnaz kimi münafık
Telli duvaklı duyguların yok asla bir muadili

İçimi kemiren hüzün
Semtın söküklerinde saklı g/izim
Eşrafım ve isyanım ve yalnızlığım
Kemikleşen hasretim kendime özlemimde
Semiren duygular
Nidası duyulmayan yitik kıtalar
O coğrafya ki içimde saklı
Ta ezelden
Ebediyete intikal eden
Sevdiklerim,
Çalınan hayallerim
Çalsa bile sazım
Yok işte tek sözüm

Özümde saklı kasvet
Yalnızlığa delalet bir bayram gününde
Yenik düştüğüm...

Adeta bir kıyamet, gözlerini bürüyen insanların
Sözlerinde nasıl da var noksanları
Samimiyetsiz ve kadersiz ve selameti yitik
Ah, mevsim bahar olsa ne ki?
Seccadem ıslak ve nemli
Her düş her gülüş her sevgi
Nasıl da çalıntı bir mimari
İnsan denen öbekleri
Ötelendiğimden de beteri
Önsezilerimle bulduğum yolumu
Kalp gözüme sadık bir ölüyüm ben
Ölümsüzlüğe yıllardır nazire eden.

Kalemim ve ben bitik:
Bir arada yollara düştük
Madem
Matem dolu niyazlarım
Mabedimde mutluluğun ıskalandığı
O can pazarı ki
Yüreğimde vuku bulan rüzgârı
Ve insan izlekleri
Samimiyetsiz nasıl da öfkeli
Teşbihi ve tespiti ve tarifi yok asla yaşamın
Yandığım kadar yakın çok yakın durduğum mezarım
Kabrim ve kalbim iç içe
Mesnetsiz ithamlarsa can yakar derinden derine
Tebessüm ekmiydim oysa mısralarıma
Şiirlerde can bulduğum nasıl ki çok belli
Canımdan can gitti gideli...

Cansız ferî aşkın
Cemalimde saklı sessiz feryadın
Ayak izi
Yüreğin sitemi
Sinemden simama seken her yaş

Yaşımdan yasladığım başımı o beylik telaş
Yürek ki devasa bir naaş
Bahar bellediğim günümü
Betimlemelerde saklı mahzun gülücüğümü
Kundaklayan o minval ki
Miadı dolmuş mutluluğun yok tek muadili
Sere serpe yazdığım
Sapla samanı ayırt edemeyenlere lafım
Bir de bir de
Aşkın ve sevginin kerameti
Çıkamadığım kereviti
S/onsuzluğun yolcusu ve müdavimi.

Aşka askıntı hüzün
Hüzne tanıdık yüzüm ve örtüm
Ötüşen sözcüklerden inşa ettiğim mabedi
Yıkanlara, yakanlara ilk ve son sözüm
Sözcüklerimdir bağcıkları ömrümün
Yiten bir gün bir bayram daha
Uyruğu kayıp ve tanışız mısralarda
Saklı bir tülüm ben
Uçuşan
İçin için tutuşan
Tüten dumanıyım şehrin
Şiirlerimse kirvem, sağdıcım
Sadık olduğum özüm ve Rabbim...

Semadan yere dökülen her zerrem
Bir yıldız iken ufkunda devinen
Naralar atan bir kabadayı, semtin sakini
Sözcükler ve insan izlekleri
Kayıplara bastığım parmak izim
Kaybolduğum kadar kaybettim de son şansımı
Sirenleri öten yüreğin müdavimi
İşte kalem
İşte şiir
İşte ben...

İşyan gözlerime konuk ettiğim kadar cihanı

Çeperinden sözcükler akan yaram, yüreğim ve yamam
Yârim yok dünüm yok
Günüm de iklimim de
Mealim olmazın oluru bir hayal gücü
Hani olur da dokunurum en tepede saklı o gizeme
Sindiğim değil
Sindirdiğim hiç değil
Siğili sözcüğün
Bazen yoksun bir nida
Yok yere yok sayıldığının ardından
Peşine düştüğüm cenneti
Bana bahşedecektir illa ki Huda
Belki bilinmeyen bir zamanda, mekânda
Boyutsuzluğuma gölge etmesinler yeter ki.

Ha bu gün ha yarın
Yolumun kesiştiği Rabbim, sevdam, kayıp yarım
Çocuk yanımla asılı kaldığım semanın dahi
Sessiz kalamadığı
Yağan yağmura, kadere, Rabbim teslimiyetim
Ben bu dünyaya mutlu olmak için gelmemişim meğer
Huzurum saklı huzurunda Rabbimin
Huzmelerinde kayan bir yıldız misali
Sözcükler ve sevgidir evrenin tek serveti, minvali
Sevdiğim kadar sevildiğime şahit
İlla ki kavuşacağım rahmete, Rabbime...

Kopup geldiğim ömrün nezdinde
Yitik bir sözcük, çiçek olsam bile
Öylesine açacağım ki hidayetin indinde
Asla da solmamak, sönmemek adına
Neferi olduğum yüreğin ferinde saklı sonsuzluk
Varsa yoksa yol aldığım Allah yolunda
Bayramımsa Rabbime kavuştuğumda saklı
Sakar sevdamla
Seken yaşımla
Seğiren gözümle
Asılı kaldığım İlahi Aşkın yoldaşı...